

Եւ Բշի (30 Ապրիլ) առաւօտուս ելեալ զնացաք ի խանութ և նստեալ էաք մինչև Գ ժամ աւուրս, և լւաք զձայն աղաղակի մեծի երթեկելոյ արանց, զի ոմանք յայս կոյս և յայն ընթանային և ոմանք ի տունս իւրեանց մտեալ փախչէին, և մեք դողալով՝ փակեալ զխանութս և ի տունս մեր աճապարեցաք փախչելով¹⁾։ Եւ իմացեալ մեր սակաւուց զիսկն զխտելոյ, այս էր որ ծառայք թաղաւորին՝ սպահի և եէնկիչէրին ուխտ եղեալ ընդ միմեանս գաշնաբար մինչև ի մահ, զոր ինչ կամին՝ զայն առնեն։ Բայց այս ոչ եղև ընդ մեծամեծս յեէնկիչէրուն, այլ փոքունցն և նուաստիցն։ Բայց զլուխ բանիս էր Մուրատ փաշան, որ էր զափուտան՝ այր ներքնագործ, և զլուխ սպահուն Բիւրա Մէհմէտ աղան՝ աւագակապետ՝ ընդ իփշիրին եկեալ. և այլք ծածկաբար ի ներքուստ կամ յայլուստ, որք ունէին ոխ ընդ վէզիրն, զայս գործեցին։ Եւ միաբանեալ սոցա յերկոցունց ծառայիցն և զնացեալ ի դուռ վէզիրին թէ Հրաման տո՛ւր զի սպանցուք զսարուճայքն. ոմանք զայս զնելով պատճառ և ոմանք երեսառ երես լրբաբար կանչ և ճիչ առնէին թէ Չմեզ ի տեղս բերեր և ոչ տաս մեզ խըզմէթ. ե՛կ երթիցուք ի դատաստան ընդ քեզ. և նորա ասացեալ թէ Համբերեցէք սակաւ։ Եւ ոչ համբերեալ սոցա՝ զիմեցեալք երթալ ի վեր, և սպասաւորք վէզիրին ի վերէն ոչ ժուժեն զայն տեսնելով, նետ ձգեն սոցա փախուցանելով զնոսա. և նոքա փութանակի ի դուրս վազեալ զնացին իւրաքանչիւր տեղիս և տունս և յօտայս, զինեցան ամենեքեան միաբան գունդ գունդ՝ մեծ ամբոխ արարեալ զնացին ի դուռս վէզիրին թէ Գայցէ և երթիցեմք ի դատաստան։ Եւ նա յառաջագոյն թաքեալ էր զնալով ի պալատն արքունի, յուսալով ի թագա-

1) փաղջելով.